

Falsos amigos da alimentación infantil

Mensaxes como “variedade de vitaminas e minerais” desvían a atención dos pais sobre a verdadeira fórmula nutricional de determinados alimentos

O interese e a preocupación por dar a mellor alimentación aos fillos fai que moitos pais compren produtos que os nenos comen con facilidade, pero que non son os mellores nin para a educación do seu gusto e apetito nin para a súa saúde. Entre a ampla gama de produtos específicos dirixidos ao público infantil é determinante coñecer con detalle os ingredientes que os compoñen para elixir con seguridade os máis sans e non só os máis saborosos. Con todo, en ocasións, esta información non é suficiente. Un alimento pode non conter graxas trans, as máis prexudiciais para a saúde cardiovascular futura do neno, pero ser rico en graxas saturadas, cuxo exceso tamén prexudica. Noutras ocasións, mensaxes atractivas referentes á gran cantidade e variedade de vitaminas e minerais que achega o produto desvía a atención dos pais sobre a verdadeira fórmula nutricional do alimento, que pode conter demasiado azucre, moita graxa ou máis sal do que conveña para os nenos.

Cereais de almorzo: non todos valen. O seu valor nutritivo en esencia saudable desvirtúase cando o resultado é un produto azucrado, demasiado salgado ou con graxas insáns como as saturadas e, peor aínda, as graxas trans. É fundamental ler con atención tanto a etiqueta nutricional como a lista de ingredientes, onde se aprecia a diferenza entre un cereal de almorzo saboroso e outro similar pero máis saudable, sen tanto aditivo que achega sabor. Os cereais infantís promóvense como garantía de vitaminas (vitaminas B1, B2, B3, B6, folatos, B12, D) e minerais (ferro, calcio), nutrientes todos eles de gran valor no crecemento e desenvolvemento físico e mental infantil. Este valor que resulta interesante desaparece cando os cereais son demasiado azucrados (contañen frutosa, xarope de glicosa, sacarosa ou mel) se destaca a presenza de graxas (aceites vexetais) ou o exceso de sal, ademais de aditivos que achegan sabor e colorantes. Entre os cereais azucrados, os chocolateados e con mel, os máis con-

sumidos polos nenos, hai marcas que proporcionan unha cantidade esaxerada de azucre engadido, ata os 40-50 g/ 100 g. Por iso, o idóneo é afacer os nenos a uns sabores máis naturais, os que proporcionan os cereais sen azucarar (flocos de millo ao natural, müsli, copos de avea, arroz inflado...).

Bolos, madalenas, bolos de leite. Non hai oco na despensa para os produtos de pastelería e repostería que inclúan entre os seus ingredientes “aceites e/ou graxas vexetais parcialmente hidroxenados”, aínda que teñan aparencia de produtos caseiros. Sempre queda a posibilidade de preparar biscoitos caseiros elaborados con aceite de oliva ou de xirasol, con froitos secos, fariña integral e pouco azucre. A oferta destes alimentos na dieta infantil non debe ser diaria, xa que por moi da casa que sexa o produto non deixa de tratarse dun doce.

logures con anacos de froitas: a froita non conta. A escasa inxestión de froita que conteñen estes produtos non inflúe na achega de vitaminas, minerais e fibra. A porcentaxe de froita indicada na etiquetaxe alude á cantidade que engade o fabricante que, segundo marcas, de media representa entre 8,25 e 12,5 g de froita por iogur. Unha mazá mediana pesa uns 150 g, un par de mandarinas uns 100 g e un plátano ao redor de 80 g, xa que logo, o contido en froitas é tan escaso que apenas ten importancia nutricional.

Bebidas de leite e zume. A publicidade asegura que unen os beneficios do leite, en referencia as proteínas e ao calcio, e as vitaminas da froita. Hai pais e nais que os valoran como substitutos destes alimentos en almorzos, xantares ou merendas. Pero o aspecto nutricional destas bebidas non equivale ao dun vaso de leite e a unha ración de froitas posto que por envase non proporcionan unha ración dos devanditos

alimentos. A cantidade de leite é escasa (entre un 10 e un 30%, ou o que é o mesmo 33 ml ou, como moito, a 100 ml de leite, a metade dun vaso). A cantidade de zume é moi variable; do 7% (23 ml) ao 41% (135 ml) por envase, segundo as marcas. A maioría engaden azucres, ademais dunha longa lista de aditivos estabilizantes, colorantes, acidulantes e aromas. Ademais, a mestura indefinida de sabores (moitos son multifroitas) non é unha boa influencia para a educación do gusto pola froita entre os nenos, xa que non aprenden a identificar os sabores naturais de cada froita.

Nuggets de polo, delicias ou variñas de peixe. San Xacobes, croquetas, empanadillas, aros de lura, pizza, hamburguesas, salchichas... Non hai xustificación para que estes produtos precociñados industriais teñan tanta presenza nos menús infantís escolares e familiares. Algunhas marcas son unha mestura substancial de aditivos emulxentes, potenciadores do sabor, estabilizantes, aromatizantes e colorantes, que apenas deixa oco para o ingrediente principal; que apenas supón o 40%. Así, 100 g dalgúns destes produtos tan só conteñen 40 g do ingrediente principal, o resto son rebozados e aditivos.

Variñas de peixe. Están elaboradas con restos de músculo dunha mestura de distintos peixes frescos (abadexo, solla, corvina, morena de Xapón, hoki, bacallau, xarda e pescada, entre outros), pero son produtos cun conglomero de aditivos (polifosfatos, potenciadores e achegadores de sabor, conservantes e colorantes) e menos proteínas e máis sal que o peixe fresco. Pouco de natural ten o produto final. Non é correcto nin

bo ofrecer aos nenos variñas de peixe como substituto dunha ración de peixe ou de froitos do mar.

Chacinaría: embutidos e friames. De consumo demasiado frecuente na alimentación infantil, as salchichas, mortadelas, friames semicurados de carne e patés de fígado de porco, levan case os mesmos ingredientes, pero inscritos en diferente orde. Os ingredientes máis comúns son: carne de porco, auga, fécula de pataca, proteína de leite, fígado de porco, sal, proteína de soia ou leite, dextrosa, especias, aromas, estabilizadores, antioxidantes, azucre, conservadores e colorantes. Son produtos de baixa calidade nutricional e cun sabor simulado que acostuma o padal do neno a sabores artificiais moi pronunciados, co risco de que non aprecie como bo o gusto das carnes ou derivados cárnicos máis naturais.

www.consumer.es

